Р Е Ш Е Н И Е
№ 42774

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Теодора Георгиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **9132** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., чрез юрк. Е. М. срещу Решение № 2242 от 22.06.2026г. по НАХД № 14992/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 103-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 787795-F701882/19.09.2024г., издадено от директор на офис „М.“ в ТД на НАП С., с което на Дигитъл М. ЕООД, ЕИК[ЕИК] на осн. чл. 355, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв., за извършено нарушение на чл. 4, ал.1, т.1, б. „а“ от Наредба Н-13/17.12.2019г. за съдържанието и сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.
В касационната жалба са развити съображения за неправилност и необоснованост на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, че от приложените доказателства се установява, че на 06.01.2023г. на дружеството е връчена по електронен път покана за съставяне на АУАН, Сочи се, че цитираната покана е изпратена по поща на декларирания адрес за кореспонденция на дружеството, който съвпада и със седалището и адреса на същото, като писмото се е върнало с гриф „непотърсено“. Счита също така, че съдът не е обсъдил посоченото в процесното НП отегчаващо обстоятелство, а именно, че нарушението не е единствено. Моли се за отмяна на въззивното решение, както и

съда да потвърди изцяло наказателното постановление.
В съдебно заседание касаторът чрез юрк. М. поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Ответникът - Дигитъл М. ЕООД не взема становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.
Административен съд София – град, Х-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.
Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.
От фактическа страна Софийският районен съд е приел, че на 06.01.2023 г. по повод анализ на данъчно-осигурителната сметка и възложена проверка № ПО-22221522110606-073-001/12.01.2023 г. свидетелят А. Х.-М., заемаща длъжност „главен инспектор по приходите“ при ТД на НАП, офис „М.“, извършила проверка на дружеството жалбоподател „Дигитъл Мейнтенънс“ ЕООД в качеството му на работодател и осигурител по смисъла на чл. 5 от КСО. В хода на извършената проверка, свидетелката Х.-М. установила, че дружеството „Дигитъл Мейнтенънс“ ЕООД не е подало в компетентната ТД на НАП, която за дружеството била ТД на НАП, офис „М.“, декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за месец ноември 2022 г. с данни за дните в осигуряване, осигурителния доход, брутно трудово възнаграждение, задължителни осигурителни вноски за осигурените лица, вноски за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите, начисления облагаем доход и начисления данък за доходи от трудови правоотношения по см. на ЗДДФЛ и други данни, свързани с осигуряването на лицата: В. Ц. С.-Б., И. С. Б. и Н. С. Б..
След като констатирала горните обстоятелства, свид. Х.-М. изпратила по електронен път до дружеството-жалбоподател покана за изпращане на законен или упълномощен представител за съставяне на АУАН. Изпратената до дружеството-жалбоподател покана била получена на 12.01.2023 г. чрез активиране на електронна препратка от електронен адрес „[електронна поща]“ с IP адрес: 78.128.69.237.
Независимо от изпратената покана, в посочения в поканата срок законен или упълномощен представител на дружеството-жалбоподател не се явил, при което на 05.04.2023 г. свид. А. Х.-М. издала АУАН № F701882/05.04.2023 г., срещу дружество „Дигитъл Мейнтенънс“ ЕООД за това, че в качеството му на работодател и осигурител дружеството не е подало в законоустановения срок до 29.12.2022 г. /25.12.2022 г. бил неработен ден/ в компетентната ТД на НАП, която за дружеството била ТД на НАП, офис „М.“, декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба №Н 13/17.12.2019 г. за месец ноември 2022 г. с данни за дните в осигуряване, осигурителния доход, брутно трудово възнаграждение, задължителни осигурителни вноски за осигурените лица, вноски за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите, начисления облагаем доход и начисления данък за доходи от трудови правоотношения по см. на ЗДДФЛ и други данни,

свързани с осигуряването на лицата: В. Ц. С.-Б., И. С. Б. и Н. С. Б., което е квалифицирано като нарушение по чл. 4, ал. 1, т. 1 б. „а“ от Наредба № Н - 13/17.12.2019 г. вр. чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Актът бил съставен на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН – в отсъствие на законен или упълномощен представител на дружеството-жалбоподател и в присъствието на един свидетел.
След съставянето на АУАН били предприети действия по неговото предявяване на дружеството-жалбоподател. На 07.06.2023 г. в процесния АУАН било направено изрично писмено отбелязване, че административно наказателното производство бива спряно на основание чл. 43, ал. 6 от ЗАНН.
На 07.08.2024 г. АУАН № F701882/05.04.2023 г. бил връчен на Я. В. – упълномощен представител на дружеството-жалбоподател, който при получаването на акта не направил възражения срещу него.
В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпили писмени възражения против АУАН. В писмените възражения се твърдяло, че към датата на извършената проверка констатираното нарушение било преустановено. Твърдяло се, че декларацията била подадена, но това станало със забавяне, което се дължало на продължителното отсъствие на управителя на дружеството от територията на Б.. В писмените възражения били изложени и подробни доводи за маловажност на случая. Било формулирано и искане за прекратяване на административно-наказателното производство и за неиздаване на наказателно постановление.
Въз основа на АУАН № F701882/05.04.2023 г. е издадено обжалваното Наказателно постановление № 787795-F701882/19.09.2024 г. от Директор на офис „М.“ в ТД на НАП – С., с което на „Дигитъл Мейнтенънс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекс за социално осигуряване /КСО/ е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 б. „а“ от Наредба № Н - 13/17.12.2019 г. във вр. чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.
От правна страна СРС е приел, че при съставянето на процесния АУАН не са били допуснати нарушение на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, както и съдържа реквизитите, предвидени в чл. 42 от ЗАНН. Съдът е счел, че атакуваното НП съдържа визираните в чл. 57 от ЗАНН реквизити, но при издаване на обжалваното наказателно постановление е допуснато нарушение на законоустановената процедура за неговото издаване, изразяващо се в това, че наказателното постановление е било издадено след изтичане на 6-месечния давностен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Посочил е, че по делото се установява, че АУАН е бил издаден в отсъствието на законен или упълномощен представител на дружеството-жалбоподател, след което съставеният акт е бил изпратен за предявяване на нарушителя. Мотивирал е, че процедиране по гореописания начин от страна на контролните органи е възможно и би било законосъобразно в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, т. е. когато нарушителят е известен, но не може да бъде открит или ако последният е бил поканен за съставяне на акта, но не се е явил. Посочил е, че липсва и каквото и да било доказателства от който да бъде установено, че дружеството-жалбоподател е било издирвано щателно. Според СРС е нарушена и разпоредбата на чл.34, ал.3 от ЗАНН, според която: „образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта.“ В случая АУАН е съставен на 05.04.2023 г., а процесното НП е издадено на 19.09.2024 г.. Ето защо вместо да издаде НП административнонаказващия орган е следвало да прекрати административнонаказателното производство.
Решението следва да бъде оставено в сила.
Фактическата обстановка е установена от районния съд след цялостен анализ на събраните по делото доказателства. Съдът е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, релевантни за нарушението и за отговорността на санкционираното дружество,

обсъдил ги е и въз основа на това е извел обосновани и правилни изводи.
Настоящият състав намира, че в хода на въззивното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.
Правилни са изводите на СРС за неспазване на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, съгласно който образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. В настоящия случай АУАН е съставен на 05.04.2023г. Наказателното постановление е издадено след изтичане на шестмесечният срок по чл. 34 ал. 3 ЗАНН - на 19.09.2024г.
Касае се за императивна разпоредба на закона, която при неспазването ѝ, винаги е достатъчно и самостоятелно основание за отмяната на издадено НП, поради неговата процесуална незаконосъобразност. В казуса е установено, че деецът е известен, но няма достатъчно доказателства, че дружеството – жалбоподател е издирван щателно.
С разпоредбата на чл.34, ал.3 от ЗАНН е предвидено административнонаказателното производство да се прекрати, ако в шестмесечен срок от съставянето на акта не е издадено наказателно постановление.
При така установеното в настоящия случай наказателното постановление е следвало да бъде издадено най-късно до 05.10.2023г., а тъй като санкционният акт е издаден на 19.09.24 г., то срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН не е спазен.
Неспазването на разпоредбата на чл.34, ал.3 от ЗАНН, която е императивно правило, представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно, без да е необходимо произнасяне по съществото на спора.
С оглед констатираното съществено нарушение в административнонаказателното производство, водещо като самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно, то въззивният съдебен акт е правилно и законосъобразно решение и следва да бъде оставено в сила.
Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2242 от 22.06.2026г. по НАХД № 14992/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 103-ти състав.
Решението е окончателно.